Ἀληθινές ἱστορίες
"ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΧΡΩΜΑ,,

Τοῦτες τὶς μέρες ποῦναι διαφορετικὲς ἀπὸ τὶς ἄλλες τρακόσες ἑξῆντα μονότονες ἐπαρχιώτικες ὅλου τοῦ ἄλλου χρόνου, ὅλοι οἱ Πατρινοὶ καὶ οἱ ἑκατὸ χιλιάδες, ἀφίνουνε στὴν ἄκρη σκοτοῦρες καὶ δουλειὲς, τραβᾶνε τὸν κόμπο μὲ τὶς οἰκονομίες καὶ τὸ ρίχνουνε ἔξω. Πολλοὶ μὲ μπλοῦ τάγκο, χούλα—χούπ, καὶ μποτιλιαρισμένον ἀφρόδη, ἄλλοι μὲ ρὸκ καὶ μαυροδάφνη, δημοσίως καὶ οἰκογενειακῶς καὶ οἱ περισσότεροι, στὴ ταβέρνα τῆς γειτονιᾶς μὲ συντροφιὰ τὰ ὄργανα τὰ λαϊκὰ προσπαθοῦνε νὰ στραγγίξουνε τὴν ἐγχώρια ἀγνὴ παραγωγὴ, γιὰ... ν' ἀποφύγουνε τὴν ἐξαγωγὴ της τοῦ χρόνου στὴ Γαλλία.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ παραπάνω ἄνθρωποι δὲν τὸ κάνουνε ἀπὸ ἔθιμο ἢ ἀπὸ συνήθεια. Ἀντίθετα ἡ εὐθυμία τους, ποῦναι γενική, ἐγαίνει μέσα ἀπὸ τὴ ψυχὴ τους, μέσα ἀπὸ τὸ εἶναι τους, γίνεται ἰδέα, καμμιὰ φορὰ ἔμμονη κι' ὕστερα ἔργο.

Αὐτὸ τὸ ἔργο οἱ πιὸ ἰδικοὶ τὸ ὀνομάζουνε «χρῶμα τοῦ τόπου».

Ὅλοι οἱ τόποι ἔχουνε τὸ χρῶμα τους ποὺ τὸ δημιουργοῦν οἱ νιορτὲς τους, τὰ πανηγύρια τους καὶ οἱ χαρές τους καὶ μεῖς οἱ Πατρινοὶ ἔχουμε τὰ Καραβάλια μας ποὺ πρὶν λίγα χρόνια μιὰ χούφτα ἄνθρωποι, συμπολίτες χωρὶς χρῆμα, χωρὶς ἄλλους πόρους, μὲ μόνη βοήθεια τὸ κέφι τὸ πηγαῖο τοῦ κοσμάκι, ξαναζωντάνεψαν.

Στὴν ἀρχὴ γιὰ δοκιμὴ, μόνο γιὰ μᾶς τοὺς ντόπιους, μὰ πολὺ γρήγορα καὶ γιὰ ἄλλους.

Κι' ἔτσι τέτοιες μέρες κάθε χρόνο, οἱ δρόμοι πλημμυρίζουνε ἀπὸ χαρούμενες φωνὲς καὶ μασκαράτες, ἀπὸ μουσικὲς καὶ καντάδες, ἀπὸ κομφετὶ καὶ σερπαντίνες καὶ ἀπὸ χιλιάδες ξένους, ποῦρχονται κοντά μας, γιὰ νὰ πασαλησφτοῦνε μὲ τὸ «ντόπιο χρῶμα» καὶ ξέγνοιαστα, ἀληθινὰ νὰ γλεντήσουνε.

Μὲ τὰ φτωχά μας τὰ μέσα φτιάσαμε καὶ ἅρματα καὶ καρνάβαλο, τὰ ποτίσαμε μὲ τὸ κέφι μας ποὺ ρέει ἀφθονο σὲ τούτη τὴ πόλη καὶ ἔτσι δὲν μείνανε ξύλα μόνον καὶ μπογιὰ Καθένα πῆρε ἀπὸ μᾶς τὴ δική του φινέτσα, τὴ δική του ψυχή,

Ἡ χούφτα αὐτὴ τῶν καλῶν Πατρινῶν ἔκανε καὶ κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ φτάσῃ μέχρι ἐδῶ, Χτύπησε πολλὲς πόρτες, ἐπίσημες καὶ ἀνεπισημες, δέχτηκε ἀπογοητεύσεις, μὰ στὸ τέλος τὰ κατάφερε.

Τὸ Πατρινὸ Καρναβάλι καὶ φέτος ἔγινε μεγαλόπρεπο καὶ ἀκούστηκε καὶ πιὸ πέρα. Οἱ Πατρινοὶ καὶ οἱ χιλιάδες ξένοι γλεντήσανε, χορέψανε, τὸ τσούξανε, κάψανε στὸ τέλος τὸ Καρνάβαλο στὴν πλατεῖα κι' ὕστερα εἶπανε δυνατὰ γιὰ ν' ἀκουστῆ

—Καὶ τοῦ χρόνου!!!

⁂

"Ὅλες οἱ πρωτεύουσες τοῦ κόσμου, ἐπειδὴ κόσμο δικό τους δὲν ἔχουνε καὶ φυσικὰ οὔτε χρῶμα, τὴς ἐκδηλώσεις τὶς τέτοιες τὶς ἀποφεύγουνε.

Ἡ δική μας ὅμως θυμήθηκε φαίνεται ξαφνικὰ τὴν παλιά της τὴ δόξα, τότε ποὺ Ἀθήνα ἤτανε μόνο ἡ Πλάκα καὶ τοῦ Ψειρῆ, τότε δηλαδὴ ποῦχε τὸ «τοπικὸ της τὸ χρῶμα» καὶ μιὰ καὶ δυὸ ἄντε κι' ὁ Καρνάβαλος ἐτοιμάστηκε, Δόξα σοι ὁ Θεὸς λεφτὰ μὲ τὸ τσουβάλι ἔχουνε, κι' ὁ ΕΟΤ προθυμώτατος φάνηκε. Κι' ἔτσι ποὺ λέτε τὴν ἴδια ὥρα μὲ μᾶς βγῆκε κι' ὁ Καρνάβαλος στὴν Ἀθήνα,.

"Ἡτανε μεγάλος, ἤτανε ὡραῖος, ἤτανε γελαστὸς καὶ κόσμος νάαα. Μιὰ σωστὴ ἀνθρωποθάλασσα, ἑκατομμύριο εἶναι αὐτὸ δὲν εἶναι ἀστεῖα, ξεχύθηκε στοὺς δρόμους, στὰ παράθυρα, στὰ μπαλκόνια γιὰ νὰ δῆ καὶ νὰ θαυμάσῃ,

Νωρὶς, νωρὶς μάλιστα πιάσανε πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς μιὰ θέση σ' ἕνα πεζοδρόμιο γιὰ νὰ μὴ χάσουν τὸ θέαμα, κι' ἄλλοι νοικιάσανε κασέλλες καὶ καρέκλες ὅπως θὰ κάνανε γιὰ μιὰ ὁποιαδήποτε ἄλλη παρέλαση,

"Ἕνας ὁλόκληρος ντουνιὰς ἀπὸ ἄντρες γυναῖκες καὶ παιδιά, πῆξανε τοὺς δρόμους, τὶς πλατεῖες καὶ τὰ πεζοδρόμια, στριμοχτήκανε, οἱ κοντοὶ καταποντιστήκανε μέσα στὸ πλῆθος καὶ θλέπανε μόνο πλάτες, οἱ ψηλοὶ ἀγγαζαριστήκανε νὰ κρατᾶνε τὰ μικρὰ κι' οἱ μπαμπάδες ἀγωνιζόσανται νὰ μὴ χάσουνε τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ σκέρι. "Ἄλλοι πατηθήκανε, θλαστημήσανε, τσακωθήκανε καὶ ἐν τέλει κατάφεραν νὰ δοῦν ἀπὸ μακρυὰ τὶς κεφαλὲς μερικῶν ἁρμάτων ποὺ ἐξεῖχαν ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τοῦ κοσμάκι.

Ἀπὸ κέφι μηδὲν, οὔτε μιὰ γκριματσα πηγαίου γέλοιου δὲν χάραξε τὰ πρόσωπά τους. Κύριο χαρακτηριστικὸ ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία τῆς ἀναβίωσις τοῦ Καρναβάλου ἕνα ἤτανε : "Ὅτι ναὶ μὲν ἀναβίωσε ὁ Καρνάβαλος, ἀλλὰ δὲν ἀναβίωσε τὸ κέφι τοῦ κοσμάκι καὶ ὅπως φαίνεται αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ ποτὲ γιατὶ τὸ τοπικὸ χρῶμα στὴν Ἀθήνα δὲν ὑπάρχει, χάθηκε πιά.

Ἐλᾶτε λοιπὸν στὴν Πάτρα ὦ παῖδες Ἀθηναῖοι νὰ γλεντήσετε. Τὰ Καρναβάλια δὲν εἶναι μόνο παρέλασις.

Κ. Βρ—ς

Μικρὰ νέα

Ἐπὶ τέλους, ἡ πολυπόθητος βροχὴ ἔπεσε, ὕστερα ἀπὸ ἀνομβρίαν δύο περίπου μηνῶν καὶ καθησυχασε τοὺς καλλιεργητὰς μας καὶ κτηνοτρόφους μας οἱ ὁποῖοι τελευταίως ἐφθασαν στὴν ἀπόγνωση.

—Ἐὰν συνεχιζόταν λίγο ἀκόμη, λένε οἱ ειδικοί, ἡ καταστροφὴ τῆς γεωργίας, διότι ἡ ἀνομβρία παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν, θὰ ἦτο ὁλοσχερὴς καὶ θὰ εἶχε γενικώτερο ἀντίκτυπο στὴν οἰκονομία τῆς χώρας.

—Ἐννοεῖται ὅτι ἔτσι ἐλπίζεται νὰ ἀνακουφισθῆ καὶ ἡ ἀγορὰ τῶν Πατρῶν, ἡ ὁποία εἶχε περιέλθῃ εἰς κρίσιν.

—Ἀπὸ πολλοὺς δρόμους καὶ μάλιστα κεντρικούς, τὰ αὐτοκίνητα καθαριότητος τοῦ Δήμου περνοῦν πρὸς περισυλλογὴν τῶν σκουπιδιῶν τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας.

—Ἀποτέλεσμα: Ἐπειδὴ αἱ παντὸς εἴδους ἀκαθαρσίαι τῶν δρόμων αὐτῶν παραμένουν πλέον τῶν ὀκτὼ ὡρῶν ἐκεῖ ποὺ τὰς ἄφιναν οἱ ὁδοκαθαρισταὶ τὰ χαράματα, ὅταν διέρχωνται τὰ αὐτοκίνητα ἔχουν σκορπισθῆ ἀπὸ τὰ παντὸς εἴδους τροχοφόρα καὶ δὲν μαζεύονται.

—Δηλαδὴ οἱ δρόμοι αὐτοὶ παραμένουν οὐσιαστικῶς ἀσάρωτοι.

—Δὲν χρειάζεται παρὰ λίγη καλὴ θέλησις ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων τοὐλάχιστον διὰ νὰ ἐπισπευθῆ ἡ παραλαβὴ τῶν νέων αὐτοκινήτων καθαριότητος.

—Ἐπιβάλλεται καὶ πρέπει τὸ συντομώτερον νὰ τοποθετηθῆ ἕνα φῶς εἰς τὸ στενὸ ἀκριβῶς ὀπισθεν τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ Παντανάσσης.

—Διότι, λόγω τοῦ σημερινοῦ πλημμελοῦς φωτισμοῦ μεταβάλλεται ἡ περιοχὴ εἰς χῶρον ἀπορρίψεως ἀπορριμμάτων καὶ... ἀσχημιῶν.

—Ἕνας λαμπτῆρας, θὰ ἐπέβαλεν ὑποχρεωτικῶς καὶ τὸν σεβασμὸν ποὺ ἀρμόζει εἰς τὸν χῶρον ἐκεῖνον.

—Κατόπιν πενταετοῦς ἐργασίας ὑπερχιλίων ἐργατῶν καὶ δαπάνης τριῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ἀπεπερατώθη τὸ τζαμὶ τοῦ Σουλτάνου τοῦ Μπρουνεῖ, τοῦ ὁποίου τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκ τῶν πετρελαιοπηγῶν του ἀνέρχεται εἰς 30 ἑκατομμύρια δολλάρια.

—Ὁ τροῦλλος τοῦ τεμένους εἶναι κεκαλυμμένος μὲ φύλλα χρυσοῦ καὶ εἰς τὸν μιναρὲν ἡ ἀνόδος γίνεται δι' ἀνελκυστῆρος.

—Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως οἱ ἀραπάδες ὑπήκοοί του ἐξακολουθοῦν νὰ γυρίζουν μόνο μὲ κελεμπια.

ο ⁂ ο

Εὔθυμα

Ο ΚΛΗΤΗΡΑΣ τοῦ γραφείου στὸν προϊστάμενό του:

—Πρὶν ἀπὸ πέντε λεπτὰ ἤρθε κάποιος γιὰ νὰ σᾶς σπάσῃ, εἶπε, τὰ μοῦτρα.

—Καὶ τί τοῦ εἶπες;

—Πῶς λυπήθηκα πολὺ ποὺ λείπατε ἀπὸ τὸ γραφεῖο.

ΤΗΝ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἕνας Σκωτσέζος μαζεύει τὰ παιδιά του στὸ σαλόνι. Ξαφνικά, σηκώνεται πηγαίνει στὸν κῆπο, πυροβολεῖ στὸν ἀέρα, ξαναμπαίνει καὶ λέει:

—Παιδιά μου, ἔχω νὰ σᾶς ἀναγγείλω ἕνα θλιβερὸ νέο: Ὁ Ἅι—Βασίλης αὐτοκτόνησε.

ο ⁂ ο

ΑΛΕΚΟΣ ΜΠΙΚΟΣ

ΑΓΟΡΑΙ
ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ
Κανακάρη 179
Τηλέφωνον 20—81

ο □ ο

ΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝ γραμματόσημα Ἑλληνικὰ καὶ ξένα. μεταχειρισμένα, τρεχούσης ἀλληλογραφίας. Πληρώνομεν τὰς καλλιτέρας τιμάς: 20

Διὰ νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του
ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Καθημερινὴ» τῆς 30 Νοεμβρίου π. ἔ. ἐδημοσιεύθη σχόλιον καθ' ὁ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτ. Ὑπαλλήλων «νοσεῖ, δίδον εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Κράτους πολὺ ὀλιγώτερα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ δίδουν τὰ Ταμεῖα Ἀραγῆς, διότι ἔχει καὶ αὐτὸ σημαντικὰ ἔξοδα κλπ».

Εἰς τὸ σχόλιον τοῦτο ὁ Διευθυντὴς τοῦ Μετοχ. Ταμείου κ. Ἀναγνώστου ἀπήντησε δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἰδίαν ἐφημερίδα, ἀναδημοσιευθείσης καὶ ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «"Ενωσις τῶν Συνταξιούχων» τὴν 10—1—1959 καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ κακοδαιμονία τοῦ Ταμείου ὀφείλεται εἰς τὴν λόγω τοῦ πολέμου ἐξανέμισιν τῆς εἰς χρεώγραφα περιουσίας του εἰς τὸν ὑπερδιπλασιασμὸν τῶν μερισματουχων του καὶ εἰς τὴν περικοπὴν πόρων κατωχυρωμένων διὰ Νόμου.

Δὲν προτιθέμεθα ποσῶς ν' ἀμφισβητήσωμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ Μετοχ. Ταμείου. Τοὐναντίον μάλιστα διατυπώνομεν τὴν γνώμην, ὅτι καὶ ἡ Α. Δ.Ε.Δ.Υ. καὶ ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Πολιτικῶν Συνταξιούχων καὶ οἱ κατὰ τόπους Συνταξιουχικαὶ Ὀργανώσεις ἔχουσιν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιδιώξωσιν, ὅπως ὁ Κράτος ἐπαναχορηγήσῃ τοὺς καταργηθέντας πόρους τοῦ Ταμείου διὰ νὰ δυνηθῆ τοῦτο νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς ἐπαναχορηγήσεως τῶν καταργηθέντων πόρων τοῦ Ταμείου αἱ αὐταὶ Ὀργανώσεις πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῶσι διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν καλυτέραν διαχείρισιν τῶν περιουσιακῶν αὐτοῦ στοιχείων καὶ τὴν ὀρθολογιστικωτέραν ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν του.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1952 τὸ Μετοχ. Ταμεῖον διέκοψε τὴν ἀποστολὴν δελτίου Ἰσολογισμοῦ εἰς τὰς Συνταξιουχικὰς ὀργανώσεις. Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἡ διακοπὴ ὀφείλεται εἰς τὴν μὴ ἐκτύπωσιν τῶν δελτίων ἢ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Ταμεῖον ἤθελε νὰ ἀποφεύγῃ τὰ σχόλια ἐπὶ τῶν δαπανῶν καὶ τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του.

Ὁπωσδήποτε ὅμως ἡ ἔλλειψις τῶν δελτίων τούτων στερεῖ τοὺς μετόχους καὶ μερισματούχους τοῦ Ταμείου τοῦ μόνου μέσου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπληροφοροῦντο οὐσιωδῶς περὶ τῆς πορείας τῶν οἰκονομικῶν του. Εἰς τὰ δελτία ταῦτα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγράφωνται, πλὴν τῶν ἄλλων, ἀναλυτικώτατα αἱ δαπάναι τοῦ Ταμείου καθὼς καὶ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων του, διὰ νὰ γνωρίζωσιν οἱ μέτοχοι καὶ οἱ μερισματοῦχοι ποῖοι εἶνε αὐτοὶ καὶ κρίνωσι κατὰ πόσον θὰ ἦσαν ὀλίγοι ἀπαραίτητοι.

Ὡς πρὸς τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν ὀρθολογιστικωτέραν ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου θὰ πρέπει νὰ ληφθῆ καὶ τὸ μέτρον, ὅπως τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς τάξεως τῶν συνταξιούχων, μὴ διορίζωνται ἀπὸ τὴν ἐκάστοτε κυβέρνησιν, ἀλλ' ἐκλέγωνται ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας αὐτῶν, διὰ νὰ ἀποτελοῦσι τὴν συνισταμένην τῆς θελήσεως τῶν Συνταξιούχων. Διότι παρετηρήθη ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε κυβερνήσεων διοριζόμενα πρόσωπα, οὐδεμίαν ἐμφανίζουσιν ὁμοιότητα, τόσον ὡς πρὸς τὴν θέλησιν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς μεγίστης μάζης τῶν Συνταξιούχων.

Κ. ΛΑΖΑΡΗΣ

Τ. Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Πολ. Συνταξιούχων Ν. Ἀχαΐας.

ΣΧΟΛΗ ΣΦΕΡ

Κολοκοτρώνη 34 (Γκαρίζ)

Τηλέφωνον 23—45 Πάτρα

ΣΗΜΑΙΕΣ

Οἰκιῶν, Θαλάσσης

Σχολικαὶ Λάβαρα Σωματείων
Λάβαρα Δημοτ. Δημαιοστολισμοί
καὶ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν σημαίαν

Ζητήσατε μας προϋπολογισμὸν θὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν ταχύτατα μὲ τὰς λογικωτέρας τιμάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Χειρουργὸς ὀδοντοϊατρὸς

δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς

Γεροκωστοπούλου 20-Τηλ. 26-10

Ἀκτινολογικὰ Ἐργαστήρια

ΙΑΤΡΟΥ

ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἀκτινολόγου
Πλ. Γεωργίου Α'.-Κορίνθου
244. Τηλ. 32—72.

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ
ΚΑΙ ΦΑΡΔΕΝΟΥΝ
ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑ
ΣΤΟ
ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟν
Γεροκωστοπούλου 27

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ
ΣΠΑΜΕ...ΠΛΑΚΑ

Ἀγέρωχος ὁ βασιλιᾶς τοῦ γέλιου, πέρασε χθὲς ἀπ' τοὺς κεντρικοὺς δρόμους. Εὔθυμος, γελαστός, σκόρπαγε τριγύρω χαμόγελα καὶ σοκολάτες, κομφετὶ καὶ σερπαντίνες, κρατῶντας γιὰ τὸν ἑαυτούλη του τὴν ἀχώριστη ὀκαδούλα του.

"Οπου ἀνακάλυπτε μέσα στὸ πλῆθος τῶν πιστῶν του «μάτσα» ἀπὸ ξένους..... προσκυνητές, στεκόταν, τοὺς κοίταζε ἐπίμονα, σὰν νὰ τούς ἔλεγε σκασμένος στὰ γέλια:

—Καλῶς τὰ παιδιά. Καλῶς ἤρθατε.....Πλακοσπάστες. "Ε ρὲ Πλάκα ποῦχετε! Εἶναι στ' ἀλήθεια νὰ σπάῃ κανεὶς πλάκα μὲ τὴν πλάκα σας καὶ τὸν ψευτοκαρνάβαλό της....»

Ἀλήθεια, προσέξατε σεῖς οἱ ξένοι πόσο ἐπίμονα σᾶς κοίταζε ὁ κεφᾶτος καρνάβαλος χθές; Γέλαγε μὲ τὴν καρδιὰ του καθώς σκεπτόταν τὸν ἄτυχο ψευτοσυνάδελφό του, τὸν...Πλακιῶτη καὶ ....Ψειρῆ.

Τὸ βράδυ μάλιστα, πρὶν τὸν ἐκτελέσουν στὴν πλατεῖα, ὅταν τὸν ρώτησαν γιὰ τὴν τελευταία ἐπιθυμία του, πῆρε μολύβι καὶ χαρτὶ κι' ἔγραψε τὸ παρακάτω γράμμα, παρακαλῶντας νὰ δοθῆ στὸν ἀποδέκτη.

Κύριε συνάδελφε,

Πλάκα—Ψειρῆ

Σὲ λίγο πεθαίνω, γι' αὐτὸ ἐν πρώτοις σὲ πληροφορῶ γιὰ τὴν καλὴ μου ὑγεία, πίνοντας εἰς ὑγείαν μου τὸ τελευταῖο κατοστάρακι. Καὶ ἐν δευτέροις, μάθε ὅτι ἔνας εἶναι ὁ πασᾶς. Ἐγώ. Βρὲ κοροϊδάρα, μονάχα Θεοὶ ζοῦνε στὴν Πλάκα κι' ὄχι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Θεῶν καρνάβαλοι. Γελοιοποιήθηκες φτωχέ, μὲ τὸ χάλι σου. Γίνηκες τόσο τιποτένιος, ποὺ δὲν ἤσουν οὐτε....καρνάβαλος. Μάζεψε λοιπὸν τὰ σέα σου κι' ἔλα κάτω. Τοῦ χρόνου θὰ περάσουμε καλύτερα. Θὰ σοῦ βρῶ καὶ γυναῖκα νὰ σέ...παντρέψω μὲ τὴν....ὀκᾶ, νὰ μὴν εἶσαι μαγκούφης κι' ὁλομόναχος ὅπως ἐφέτος.

Βιάσου καὶ....καλὰ κρασιά.

Πατρεὺς Σούρας

Βασιλεύς....ἀβασίλευτος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γιὰ τὴν ἀντιγραφὴ
ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ο □ ο

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
(«Ζυγὸς»—«Περιηγητικὴ»)

Τοῦ κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἀρκετὰ φροντισμένο καὶ μὲ ἐνδιαφέροντα περιεχόμενα κυκλοφόρησε αὐτὲς τὶς μέρες τὸ καινούριο τεῦχος (Φεβρουάριος 1959) τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ Καλῶν Τεχνῶν «Ζυγὸς» ποὺ διευθύνει ὁ κ. Φρ. Τραντζισκάκης. Ἀπ' τὰ περιεχόμενα τοῦ τεύχους αὐτοῦ ξεχωρίζει ἡ περιεκτικὴ μελέτη (6' μέρος) τοῦ καθηγητῆ τοῦ Πολυτεχνίου κ. Π. Α. Μιχελῆ γιὰ τὴ βιομηχανικὴ αἰσθητικὴ καὶ τὴν ἀφηρημένη τέχνη, ὅπου ὁ διαπρεπὴς αἰσθητικὸς ἀσχολεῖται μὲ τὸ πρόβλημα τῆς μοντέρνας τέχνης, παραθέτοντας καὶ ἀρκετὰ φωτογραφικὰ παραδείγματα. Ἐνδιαφέρουσες ἐπίσης εἶνε οἱ συνεργασίες τοῦ καθηγητῆ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ν. Μουτσοπούλου, τοῦ καθηγητῆ τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Γιώργου Μαυρέλα, τῶν Γάλλων κριτικῶν Ραϋμὸν Κονιά, Ραϋμὸν Βαρνιέ καὶ Ἀνρὸ Ἀσσελέν, ἡ μηνιαία καλλιτεχνικὴ ἐπισκόπηση τῆς κ. Ἑλένης Βακαλό, ἡ μελέτη γιὰ τὸ θέμα τῶν σκηνογραφιῶν τῆς δ. Ντιάνας Ἀντωνακάτου καὶ τοῦ κ. Γιώργου Μαυροϊδῆ κ.λ.π. Ὁ «Ζυγὸς» μὲ τὶς εἰκονογραφημένες σελίδες του κ.τ.λ τὰ ἄλλα ἐνδιαφέροντά του εἶναι ἕνα περιοδικὸ μὲ ἀξιώσεις καὶ πολύτιμη προσφορά.

⁂

Μὲ καλαίσθητη ἐμφάνιση κυκλοφόρησε τὸ καινούργιο τεῦχος (Μάρτιος 1959) τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ τουρισμοῦ, τέχνης καὶ διαφωτίσεως «Περιηγητικὴ», ἐπισήμου ὀργάνου τῆς Ἑλληνικῆς Περιηγητικῆς Λέσχης Ἀθηνῶν. Περιέχει ἐκλεκτὲς συνεργασίες γνωστῶν λογοτεχνῶν, ἀρχαιολόγων κ.λ.π. μὲ ἀρκετὲς εἰκονογραφημένες σελίδες. Ἐπίσης ἐνδιαφέρουσες εἰδήσεις, σχόλια κ.λ.π.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ο ⁂ ο

Ἀγοράζω διάφορα ΑΡΧΕΙΑ, ΒΙΒΛΙΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, Παλαιὰ χαρτιὰ καὶ Σακκοῦλες Τσιμέντου ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 47

ο ⁂ ο

ΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝ γραμματόσημα κοινῆς ἀλληλογραφίας, σφραγισμένα, εἰς ποσότητας καὶ σοβαρὰς συλλογάς. Πληρώνομε τὰς καλλιτέρας τιμάς. Γεώργιος Παπαγεωργίου Ἁγίου Νικολάου 16 τηλέφ. 27—75.

Αἱ Ἀπόκρεω εἰς Πάτρας
ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΤΟΥ κ. ΤΑΚΗ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ πλατεία τοῦ Μαρκάτου τῶν Πατρῶν ἦτο ἀνέκαθεν Λαϊκὴ Ἀγορά. Κάθε Κυριακὴ πρωῒ μέχρι τοῦ ἔτους 1883, ὅτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν ἀπηγόρευσε νὰ λαμβάνη χώραν οὗτη κάθε Κυριακὴν καὶ ὡρίσθη ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου καὶ τόπος τῆς ἀγορᾶς ἡ πλατεία Ἀγ. Γεωργίου.

Ἐκεῖ ἀπὸ τὰ χαράματα ἤρχοντο οἱ διάφοροι χωρικοὶ μὲ τὰ φορτωμένα ζῶα των. Γνήσιον βούτυρον τοῦ ἀσκιοῦ ἐπωλεῖτο μὲ τρεῖς δραχμὰς καὶ ἑξήκοντα λεπτὰ ἡ ὀκά. Τυρὶ τοῦ ἀσκιοῦ πρὸς πεντήκοντα λεπτὰ ἡ ὀκᾶ. "Ενα ζεῦγος κοτόπουλα, μεγόλα, πρὸς μία καὶ εἴκοσι τὸ ζεῦγος. "Ενας λαγός, τρεῖς ὀκάδες, πρὸς τρεῖς δραχμὲς ἕκαστος, ἕνα ζεῦγος αὐγά 12 λεπτά.

Ὁ Μπάρμπα Παναγὸς ἀπὸ τὴν Κούτελη ἐπωλοῦσε τοὺς λαγοὺς μετὰ ἢ ἄνευ δέρματος. Τὸ ἐντόπιον σιτάρι ἐπωλεῖτο πρὸς δέκα ἑκτὸ λεπτὰ ἡ ὀκᾶ, διότι τὸ συνηγωνίζετο τὸ ρωσσικὸ σιτάρι, ποὺ εἶχε πλημμυρίσει ὅλον τὸν κόσμον.

Οἱ σκάλες Γιογκαράκη δὲν ὑπῆρχον. Τότε ἦτο μιὰ κατηφοριά. Δὲν ὑπῆρχεν ἐπίσης τὸ καφενεῖον Γιογκαράκη, ἀλλὰ ἦτο τὸ χαλβατζίδικο τοῦ μπάρμπα Νικόλα τοῦ Ἠπειρώτη, ὅστις ἔβγαλε καὶ ἐπώλησε τὰ πρῶτα παγωτὰ φέροντας χιόνι ἀπὸ τὸ βουνὸ μὲ μουλάρια. Ὁ ἔξω χῶρος καὶ τῆς ὁδοῦ Παντοκράτορος κατελαμβάνετο ἀπὸ πλανωδιοὺς κρεοπώλας οἵτινες ἀπὸ τὰ βράδυ ἔστηνον «κρεμάλλες» σὰν στρίποδα, δύο μέτρα μάκρος, καὶ ἐπωλοῦσαν ἀρνιὰ τοῦ γάλακτος πρὸς μία καὶ σαράντα τὴν ὀκᾶ, τὸ βωδινὸ μία καὶ ἑξῆντα καὶ τὸ ρωσσικὸ κρέας, ἀπὸ ρούσικα καραμάνικα κριάρια, ἐπωλεῖτο πρὸς ὀγδόντα λεπτὰ ἡ ὀκᾶ καθότι ἦσαν καραμάνικα καὶ πολὺ παχειά. Ἡ Ρωσσία εἶχεν τότε πλημμυρίσει τὴν Εὐρώπην μὲ κρέατα καὶ σίτον.

Τὴν παραμονὴν τῶν Ἀπόκρεω οἱ φοῦρνοι δὲν ἐσταματοῦσαν ἡμέραν καὶ νύκτα, ψήνοντας γαλοποῦλες, κρεατόπηττες καὶ κοτόπηττες. Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν εὐημεροῦσεν. Ὑπῆρχεν ἔλλειψις ἐργατῶν καὶ ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν Γκέκηδες, ἐργάτες καὶ ἄν. Ὁ κόσμος ἦτο γεμᾶτος λεπτά. Ἡ σταφὶς ἐπωλεῖτο πρὸς τριακοσίας δραχμὰς τὸ χιλιόλιτρον, ἤτοι δώδεκα χρυσὰς λίρας, καὶ, τοιουτοτρόπως, ὁ λαὸς ἐγλεντοῦσε καὶ ἐκόρταζε τὰς Ἀπόκρεω μὲ παλαιοὺς χοροὺς καὶ τραγούδια. Δὲν ὑπῆρχε οἰκία ποὺ νὰ μὴν ἐντύνοντο μποῦλες, ὁμάδες μὲ μανιτολίνα καὶ κιθάρες καὶ ἄλλα παρέες μὲ μπουζούκια. Ἀντὶ γιὰ ἁρματα καρναβάλου ἐγύριζαν πολλὰ μακρυὰ κάρα νυμένα λευκὸ πανὶ γύρω, γύρω, μὲ πατάρι ἐπάνω εἰς τὸ κάρρο καὶ ἐπάνω πανταχοῦ τὸν δεληγιάννη καὶ τὸν Τρικούπη νὰ σκάσουν καὶ ὁ κόσμος ἐξεκαρδίζετο ἀπὸ τὰ γέλια. "Ενας ἄλλος πάλι ἦτο μάγειρος ἐπάνω εἰς ἕνα κάρρο καὶ ἔψηνεν εἰς τὰς χεῖρας του ἕνα κανένα ἀποχωρητηρίου γεμάτο μακαρόνια καὶ μὲ ἕνα πηραύνι ἔβγαζε καὶ ἔπαιρνε ἀπὸ τὰ μακαρόνια καλῶν τῶν κυρίες νὰ ἔλθουν νὰ δοκιμάσουν. Εἰς ἕνα ἄλλο κάρρο ἦτο ἕνας γάϊδαρος